

EGLUTĒ

Vol. 10, No. 1 1959 sausis

SKAITYMO

VADOVAS

Puslapis

	Lietuvių kl. pamokėlė	Mažųjų skaitymai	Sunkesnis skaitymas	Religija ir moralė	Tėvynė Lietuva	Kiti kraštai, nuotyčiai	Mandagumas, sugyvenimas	Sveikata ir saugumas	Gamta ir technika	Mūsų Dienų įvykiai ir žmonės	Paraginimas mąstyti ir spresti	Paraginimas veikti ir kurti
3. Šventoji šeima		✓		✓			✓					
4. Trys Karaliai		✓		✓								
5. Senelės Pasaka			✓		✓						✓	
6. Pamąstyk				✓			✓					
7. Įvairūs												
8. Mūsų žodynėlis	✓	✓										
9. Žodžių galvosūkis											✓	
10. Sunų lenktynės		✓										
11. Suktinis		✓										
12. Senis besmegenis			✓				✓					✓
14. Žaiskime												
15. Galvosūkis											✓	
16. Martynukas					✓							
18. Tėčio Tėviškė			✓		✓				✓			
19. Atspėkit kas?											✓	
20. Truputį pagalvok											✓	
21. Antanukas keliauja						✓			✓			
23. Juokdarys											✓	
24. Pasidarykime patys												✓
25. Galvosūkis											✓	
26. Saulius ir Kastytis								✓				
27. Žinių stotis			✓							✓		
28. Būk sveikas								✓				

EGLUTĖ — THE LITTLE FIR. Magazine for children. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Cultural Institute. Office of Publication, Immaculate Conception Convent, R.F.D. 2, Putnam, Connecticut. Subscription \$4.00 yearly. Single copy 40¢. Entered as second class matter March 27, 1952, Putnam, Connecticut, under the act of March 3, 1879.

Immaculata Press, Putnam, Connecticut

ŠVENTOJI ŠEIMA

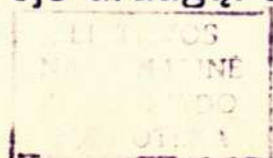
LAIMUTĖ KALNYTĖ

Kai Jėzus buvo mažas, Jis gyveno su savo Mamyte Marija ir Globėju Šv. Juozapu. Jų namai buvo Nazarete. Marija virė valgį, prižiūrėjo namus, siuvo ir meldėsi. Jėzus jai padėdavo. Jis nuvalydavo stalą, iššluodavo kambarį ir suplaudavo indus. Jis darydavo viską, ką Mamytė prašydavo.

Jėzulinio globėjas buvo šventas Juozapas, stalius. Šv. Juozapas dirbdavo stalus, kėdes ir spinteles. Jėzus jam patarnaudavo. Atnešdavo vinių, plaktuką ir lenteles. Jis mokėsi iš šv. Juozapo, kaip reikia kalti ir pjauti medį. Jėzus buvo geras mokinys. Jis buvo labai paklusnus, darė viską, kaip jam buvo pasakyta. Jis džiaugėsi, kad gali pasitarnauti Marijai ir savo Globėjui. Jis meldėsi su jais kartu.

Jėzulis turėjo draugų. Jie buvo kaimynų vaikai.

Su jais Jis gražiai žaisdavo. Bet kai Mamytė Jį pašaukdavo, jis tuoj pat eidavo namo.

Vaikučiai myli Jėzų. Jie stengiasi elgtis kaip Jėzus elgėsi, kad parodytų Jam savo meilę. Jėzus myli visus vaikus.

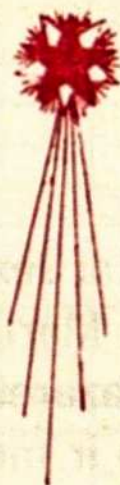
TRYS KARALIAI

SESUO EGLĖ

Trys karaliai iš rytų
nešė Kristui dovanų:
aukso, smilkalų ir miros
ir širdis kaip liepsną tyrą.

Kelią rodė jiems žvaigždė,
kur stovėjo Prakartė,
kur Jėzulis Mažutėlis
laukė rankes iškėlęs.

Jie nuvargę atkeliavo,
dovanas sudėjo savo.
Už tas dovanas jų širdis
Jėzus gerumu pripildė.

Užbaikite šias raides ir sužinosite ką jums linki "Eglutė".

— A I \ I I V 3 4 I I A L J L N I E I L

SENELĖS PASAKA

Raminta

Vėjas švilpauja lauke. Lietus pritardamas barškina langą. Aš pariečiu kojas ir susirangau ant suolo pasieny. Klausaus senelės pasakos.

Senai senai, kaip tu dar buvai pas Dievulį, gyveno viena gera motina. Ji turėjo didelį būrį dukterų. Visos tos dukterys buvo užaugusios ir labai turtingos. Tik pati jauniausia neturėjo nei aukso, nei deimantų. Visas jos turtas buvo gintaro karoliai. Ji puošė jais savo kaklą. Savo gelsvas kasas ji dabindavo laukų gėlėmis. Ši jauniausioji dukterė labai mylėjo savo motiną. Kai ateidavo pavasaris, ji surinkdavo gražiausius žiedus ir nupindavo vainikus. Tais vainikais ji išpuošdavo savo motinos paveikslą. Uždegdavo prieš jį žvakes. Savo malonių balseliu ji giedodavo gražiausius žodžius apie savo mamytę.

Kitos seserys nevisados būdavo tokios geros. Kartais jos tarp savęs nesutikdavo. Vyresniosios skriaudė jaunesnes. O visų daugiausiai jos skriaudė mažiausiąją. Jos atėmė iš jos viską, ką tik ji turėjo. Mažoji liūdėjo ir apsi-

PAMĄSTYK

Ką įsigijai per praėjusius metus?

Ar padėkojai Dievui už praėjusius metus?

KĄ DARYTUM

Jeigu netyčia sulaužytum kito vaiko žaisliuką?

Jeigu kas nors ragintų tave daryti ką nors pavojingą?

verkdavo prie savo motinos paveikslo. Tačiau ji prisiminė, kad geroji jos motina taip pat neturėjo žemiškų turtų.

Mažiausioji duktė stiprėjo, išmoko pakęsti kitų seserų nedorybes. Darėsi vis panašesnė į savo motiną. Tėvui pagailo mažosios. Jis jai davė mažą sklypelį žemės. Ten ji pasistatė gražius namus ir ėmė tvarkytis. Bet vyresniosios seserys nerimavo. Nors daug turto turėjo, joms vis nebuvo gana. Pradėjo vėl tarp savęs rietis, peštis. Vėl viską atėmė iš jauniausios.

Tokie vargai dabar ją prispaudė, kokių iki šiol ji nebuvo turėjusi. Ji vėl ateidavo prie savo motinos paveikslo ir verkdavo. Kartais ji klausdavo savęs, ar ji vis dar nesanti panaši į savo gerąją mamytę. Jai atrodydavo, kad iš paveikslo jos mama jai atsakydavo: "Panašėji, bet dar reiks daug vargti."

Dar ir dabar ši jauniausia gerosios motinos dukrelė kenčia ir vargsta. Vienas Dievulis težino, kada jos vargai pasibaigs.

Senelė nutilo.

— Kodėl ją motina taip myli, — kiek palaukusi paklausiau pro ašaras.

— Tai jos jauniausia dukrelė. Vaikeli, kiekviena motina jauniausią labjausiai myli.

Ir vėl nutilo senelė. Tyliu ir aš. Kaip keista, kad senelė niekada nepaminėjo dukterų vardų.

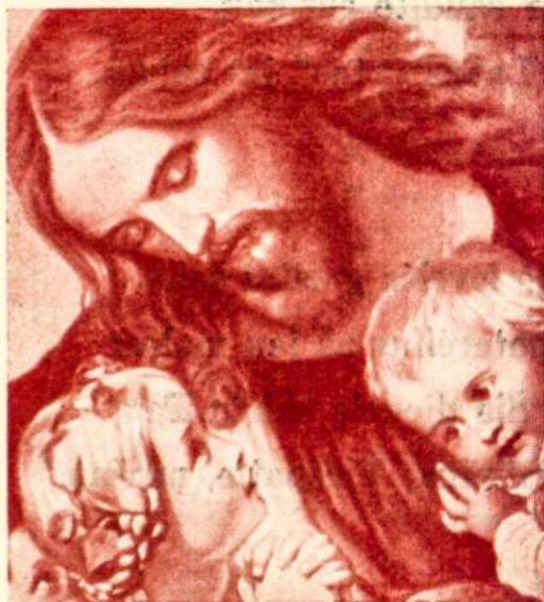
— Senele, Tamsta niekados nepasakei tos motinos pavardės, nei dukrelės vardo. Ar Tamsta nežinai? — paklausiau.

— Žinau, dukraite. Kaip nežinosi. Tai Marija ir jos duktė Lietuva.

Išgirdusi tuos žodžius, ilgai maštau. Tyliai, tyliai atslenka miegas ir šiltai mane spausdamas užmigdo.

MALDA

Mano Dieve,
Tu esi begalo
geras,
Aš myliu Tave
visa savo širdimi
ir visa siela.

PAGARBA

Kareiviai ir jūreiviai turi atiduoti pagarbą savo vadams. Mums irgi reikia pasveikinti Viešpatį kai einame pro bažnyčią. Berniukai pakelia kepurę, o mergaitės nulenkia galvą.

ŽAIDŽIANT

Ginčai ir peštynės nepa-

tinka žmonėms ir užgauna Dievą.

Žaisdami nerėkaukim ir nesiginčykim, nesistumdysim. Mūsų veiksmai, balsas ir žodžiai išduoda kokie mes esame geri ir mandagūs, ar pikti ir užsispyrėliai. Mandagumas duoda mums daug gerų draugų, užsispyrimas gi atstumia nuo mūsų net broliukus ir sesutes ir skaudina tėvelius.

MŪSŲ ŽODYNĖLIS

Aš anksti atsibudau
ir saulutę sutikau.
“Labas rytas” jai sakau.

Good morning
Labas rytas

Iš lovelės greitai šoku,
poterėlius aš jau moku:
“Šią dienele skiriu Tau,
laimink, Viešpatie, prašau.”

Sau veidelį štai prašiu,
dantelius stropiai šveičiu,
sušukuoju plaukučius
ir velkuosi rūbelius.

*In the Name of the Father and
of the Son and of the Holy
Ghost. Amen.*

Vardan Dievo Tėvo ir Sūnaus
ir Šventosios Dvasios. Amen.

I wash my face
Aš prausiuosi

I comb my hair
Šukuojuosi

I put on my clothes
Rengiuosi

Kepurytė, kaspinėlis,
tartum rainas katinėlis,
ir suknytė, ir paltukas,
ir pūkuotas kalnieriukas.

ALYTE

My ribbon
Kaspinas
My hat
Kepurė
My collar
Kalnieriūs
My coat
Paltas
My dress
Suknia
My stockings
Kojinės
My shoes
Batai

Kojinaitės ir batukai
taip panašūs, lyg dvinukai,
ant kurios kojytės dėti
reikia daug apsižiūrėti.

Algis gavo naują švarką
ir gražiai jį susitvarko,
o jo kelnės turi kantą,
kaip ant scenos muzikanto.

ALGIS

My jacket
Švarkas

My pants
Kelnės

ŽODŽIŲ GALVOSŪKIS

Dešinėje rasite keletą žodžių. Pa-
keiskite pirmąsias raides ir išeis-
kiti žodžiai. Pažiūrėkite, kiek nau-
jų žodžių galite surasti? Įrašykite
juos į tuščias eilutes.

garas karas
geisti
kaltas
kasti
kepalas
lakas

ŠUNŲ LENKTYNĖS

Alb. Baranauskas

Algio šuo margas, o Rasos — rudas. Algio šuns liežuvis ilgas ir raudonas, o Rasos šuns liežuvio visai nematyti. Algio šuns uodega tiesi ir plona, o Rasos šuns uodega rieta ir gauruota. Algio šuo didelis, o Rasos — mažas.

Algio šuo medinis, o Rasos — guminis.

— Kaip loja tavo šuo? — klausia tėtė Algi.

— Am am am, — sako Algis.

— O kaip loja tavo šuo? — klausia tėtė Rasa.

— Au... — sako Rasa.

Jūdviejų šunys yra draugai ir niekad tarp savęs nesižeidžia.

Kartą Algio šuo ir Rasos šuo ėjo tarp savęs lenktynių. Buvo taip. Vieną dieną tėtė paklausė vaikus:

— Vaikai, kurio iš jūsų šuo yra greitesnis?

— Mano, — tarė Algis.

— Mano, — nenusileido ir Rasa.

— Gerai, tada leiskite juos bėgti, pažiūrėsime, kuris kurį pralenks.

Vaikai išlygiavo abudu šunis prie savo kambario slenksčio ir liepė jiems bėgti per virtuvę į miegamąjį. Visi galvojo, kad lenktynes laimės Rasos šuo, mažesnis, ir dėl to greitesnis. Algis buvo labai susirūpinęs, kad jo šuo didelis ir sunkus. Tėtė išskaičiavo:

— Vienas, du, trys!

Šunes leidosi bėgti. Rasos šuo tik spėjo peršokti slenkstį ir tuojaus apvirto ant šono, gi Algio šuo perbėgo

visą virtuvę ir pasiekė miegamąjį, kaip buvo susitarta. Algio šuniui ypač gerai sekėsi dėl to, kad jis prie kiekvienos kojos turi po ratelį. Lenktynes laimėjo Algio šuo.

Dabar Algis savo šunį visiems rodo ir giria, o Rasa nešiojasi savąjį rankose, jį ramindama po nesėkmės.

— Mano šuo greitesnis, — sako Algis Rasai.

— O mano geresnis, — atsako Rasa.

SUKTINIS

ST. YLA

Rita-tai, rita-tai
Katinėli, ką skaitai?
Mirga marga akiniai,
O pelytės nematai!

O kas tau, o kas tau,
Kad pelytės nematau!
Moku, šoku, paskaitau,
Pasakėlių daug žinau!

O tai tau, o tai tau —
Še, pelyčių vis daugiau!

Bėga, bėga ta-pu-ta

Bus tau, Murki, pamoka!

Rita-tai, rita-tai

Nusirito akiniai!

Dvi pelytės ant galvos,

Katinėlį nupešios.

SENIS BESMEGENIS

N. Butkienė

Dalytė liūdnam žiūrėjo pro langą. Smarkus vėjas nešiojo sniegą ir krovė sniego kalnus prie tvorų ir namų. Nors buvo šalta, kaimynų vaikai žaidė aikštėje. Vieni kovojo sniego gniūžtėmis, kiti lipdė sniego senį. Tik Dalytei ir jos broliukams, Simukui ir Boliukui, mama uždraudė eiti laukan.

— Bijau, kad jūs neperšaltumėt ir nesusirgtumėt, — sakė mama. — Juk Kalėdoms pas mus atvyksta labai brangus svečias.

— Kas jis? Gal Kalėdų senelis? — klausinėjo vaikai. Dalytė pasitraukė nuo lango ir išgirdo mamos balsą.

— Dalyte, pažiūrėk, kur dingę mūsų berniukai. Gal jie išlėkė laukan. Pašauk juos.

Šiltai apsilvilkusi Dalytė išbėgo į gatvę. Sniegas krito taip smarkiai, kad iškart ji negalėjo pamatyti savo broliukų. Aikštė jau buvo ištuštėjusi. Pagaliau Dalytė pamatė du berniukus. Jie įsikirščiavę kovojo sniego gniūžtėmis. Dalytė pasileido bėgti broliukų link. Pamatę sesutę, jie nustojo kovoti tarp savęs ir abu užpuolė ją.

— Nustokite! — šaukė Dalytė. — Mama mane siuntė jums pasakyti, kad eitumėte namo!

Bet berniukai nekreipė dėmesio.

— Simuk, žiūrėk! — šūktelėjo Boliukas. — Čia sniego senis!

— Tikrai, — atsiliepė Simukas, nustojęs “bombarduoti” Dalytę. — Kaip mes anksčiau jo nepastebėjome? Įdomu, kas jį nulipdė?

— Aš mačiau, čia žaidė mūsų kaimynų vaikai, — paaiškino Dalytė. — Tikrai gražų senį jie nulipdė!

— O mes gražiai jį išardysim, ar ne, Simuk? — pasiūlė Boliukas.

— Žinoma, — pritarė jam Simukas.

— Ne, ne! Gaila! Negalima ardyti svetimą darbą, — gynė senį Dalytė.

Tačiau berniukai jos neklausė. Dalytė dar mėgino užstoti senį, bet broliukai ją pastūmė į sniegą ir puolė prie senio. Staiga jiems pasirodė, kad tas sniego senis žymiai išaugo ir atgijo. Jis prašneko storu balsu:

— O kokie jūs išdykę! Sesutę skriaudžiate, kitų darbo negerbiate. Aš, senis-besmegenis, jus už tai nubausiu. — Ir jis griebė berniukus už ausų. — Rodyk kelią į namus, — įsakė jis Dalytei.

(Bus daugiau)

LAVINKIME LIEŽUVI

(skaitykime greitai)

Šešios žąsys su šešiais žąsyčiais.

Skrenda gandas pro tarpagubį.

Prūdas, prūde bliūdas, bliūde pluta plūduriuoja.

Geri girininkai geroj girioj gerą girą gėrė, gerdami
gerą girą gyrė: “gera gira, gera gerti”.

Ž A I S K I M E

RAMIAI

Vienam žaidėjui užrišamos akys su skarele. Kol jis skaičiuoja iki dešimt, kiti žaidėjai turi bėgti pasislėpti. Kada jis sušunka "ramiai", visi turi sustoti savo vietose. Tada jis eina jieškoti graibydamas rankom. Kurį jis suranda, turi atspėti jo vardą. Jeigu atspėja, akys užrišamos surastajam.

KAS AŠ ESU?

Prisekite ant kiekvieno žaidėjo nugaros, jam nematant, kokios nors daržovės arba šiaip gerai žinomų produktų paveikslą arba vardą (muilas, kopūstas,

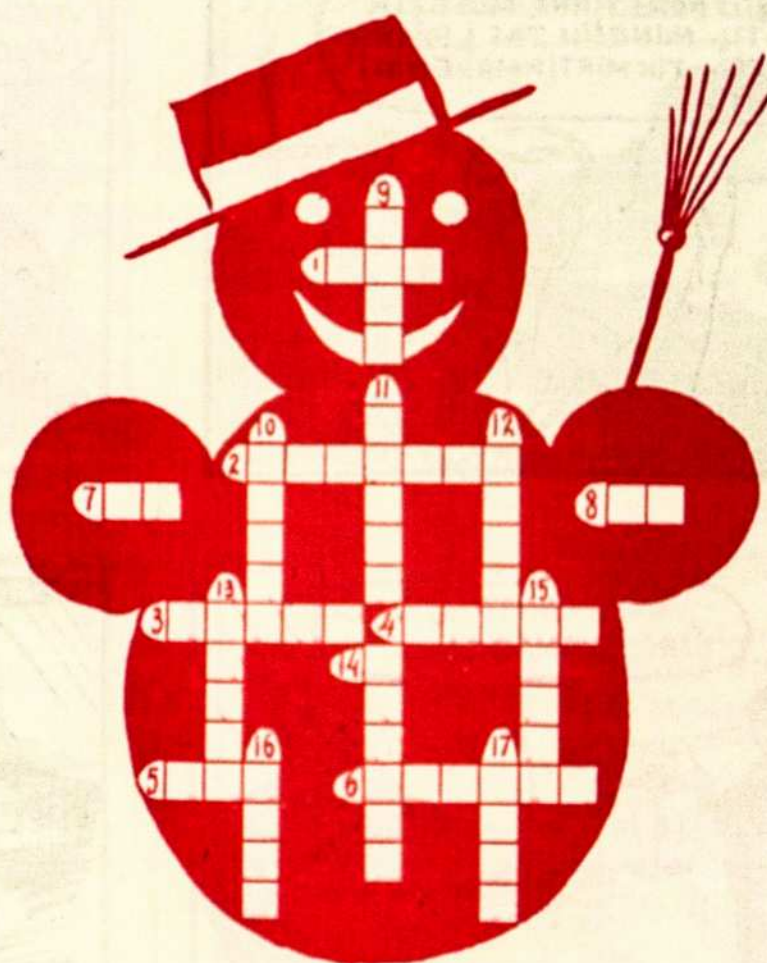
obuolys ir t. t.). Iš daiktų apibūdinančių žodžių, žaidėjas turi atspėti kas jis yra.

SUDĖTINIS MENAS

Kiekvienas žaidėjas turi pieštuką ir lapą popieriaus. Visi nupiešia kokią nors galvą ir kaklą, tačiau niekam nerodo, užlenkia ir siunčia kaimynui ir pats gauna iš kaimyno užlenktą lapelį. Tada turi nupiešti kūną (stuomenį). Vėl užlenkia ir siunčia kaimynui. Tada reikia piešti kojas. Kai užbaigiama, atlankstomi lapeliai ir pasirodo "kūryba". Išeina labai nuostabūs "sutvėrimai".

SNIEGO SENIO GALVOSŪKIS

Skersai

1. Ledas... slidus
2. Baltas, šaltas ir slidus.
3. Vaikas įkišo ranką į kišenę ir nosinę.
4. Iš abiejų pusių galvos turite po vieną.
5. ... ! Kaip skauda!
6. Pačiumpa kiškius už kojų.
7. ..., tu, jis, ji.
8. Aš, ..., jis, ji.

Išilgai

9. Kas žuvei vanduo, tas žmogui
10. Viską šildo.
11. Kietas vanduo.
12. Susilenkęs su lazda.
13. Apsivilk, nes
14. Ilgos ausytės, trumpa uodegytė.
15. Kas, tas randa.
16. Kai duoda, reikia
17. Maža, pilka, katės mėgiama.

1864 m. RUSŲ CARINĖ VALDŽIA UŽDRAUDĖ SPAUSDINTI IR SKAITYTI LIETUVIŠKAS KNYGAS. KNYGNEŠIAI

SLAPTA NEŠĖ KNYGAS Į GES IŠ PRŪSŲ Į LIETUV.

LIETUVIŠKAS MALDAKNY-
Tai buvo labai pavojingas ir

karžygiškas darbas. Kuriuos žandarai sugaudavo, sušaudyda-
vo arba ištremdavo į Sibirą.

TĖČIO TĖVIŠKĖ

Alb. Baranauskas

Algis žinojo, kad toli už vandenų Lietuvoje gyvena jo močiutė. Vieną dieną atėjo močiutės laiškas, kuriame buvo nedidelė nuotrauka. Tėtė ilgai į ją žiūrėjo, paskui įstatė į gražius rėmelius ir pasidėjo ant savo rašomojo stalo.

— Tai mano tėviškė, — paaiškino jis vaikams.

Nuotraukos vidurį užima dideli, plačiai iškeroję medžiai, po kuriais glaudžiasi trys žemi trobesiai. Aplinkui stovi daugybė smulkesnių medžių. Kaikurie jų yra baltais kamienais. Kiemas užkeltas vartais. Į jį pabaliu veda užžėlęs keliukas.

— Kas yra tėviškė? — ėmė teirautis Algis.

— Tai namai, kuriuose gyvenau, kai buvau mažas.

— Tu buvai mažas?

— Toks, kaip tu. Matai trobą su baltomis langinėmis? Ten aš gyvenau su savo tėveliais.

— Gerdavai pienuką?

— Gerdavau pienuką, ir ten žaisdavau, o vasarą bėgi-davau kieme.

— O kodėl šitie medžiai nudažyti baltai?

— Jie nenudažyti, o užauga balti. Tai beržai. Jie yra gražiausi iš visų medžių.

— Beržai geri.

— Jų šakos būva smulkios, o lapai tamsiai žali, ir kve-pia.

— O tie didieji, kur su daug šakų?

— Tie — gluosniai. Užaugę dideli, gluosniai viduje iš-pūva, ir juose atsiranda drėvės.

— Drėvėse gyvena voveriukai.

— Gluosniai labai trapūs, ir vėjas lengvai palaužia jų šakas. Tėtė skųsdavosi, kad šakos gadina stogą.

— Gluosniai negeri!

— Sutrūnijusi medį iš drėvės vartodavo smilkyti bitėms, kai kopinėdavo avilius.

— Kopinėdavo su kopėčiomis?

— Ne. Kopinėti, tai imti iš avilių medų su koriais, kuri per vasarą sunėša bitės. Taip sako dėl to, kad senovėje aviliai būdavo įkelti į medžius. Reikėdavo lipti.

— Aš mėgstu medų...

— O šitie medžiai vadinasi ąžuolai.

Algis jau buvo matęs ąžuolus parke.

— Ant ąžuolų auga riešutai.

— Ne, gilės. Riešutai skanūs, o gilės neskanios.

Algis susijaudinęs pradėjo ginčytis.

— Ne, ne, ne gilės! Ant ąžuolų auga riešutai! Aš mėgstu riešutus.

— Čia po tais ąžuolais aš sėdėdavau ir skaitydavau knygeles.

Algis nusižiovavo ir ėmė nuobodžiauti.

— Dabar paskaityk man knygelę...

— Palauk, aš tik parodysiu ąžuolą, kurį pats pasodinau savo rankomis. Matai, koks didelis?

ATSPĖKIT KAS?

1. Vanduo, žuvis, druska, smėlis — viską aš sutalpinu. Pasakykit kas esu?

2. Turiu trumpą uodegytę ir ausis ilgas turiu, daržuose mėgstu ganytis. Kas gi aš esu?

- **Kaip tu jį pakėlei?**
- **Tada buvo mažiukas, tik rykštaitė. Dabar jau užaugęs.**
- **Ir tu užaugai.**
- **Kai numirsiu, tas ąžuolas dar stovės.**
- **Ir tėviškė stovės...**
- **Jis užaugs didelis, didelis.**
- **Didelis... — nusižiovavo Algis.**
- **Trobos, jau dabar palinkusios, susmegs visai į žemę ir sugrius, nesant kam jų taisyti.**
- **Liks tik medžiai...**
- **Pasens ir medžiai. Gluosniai supus, ir vėjas juos išvartys. Beržai pajuos iš senatvės, pasidarys gruoblėti. Juose atsiras drėvių; vėjai nulaužys ir beržus.**
- **Nebus nė beržų...**
- **Liks tik ąžuolai. Jie gali išstovėti tūkstančius metų. Dideli, plačiai iškeroję, storomis, gumbuotomis šakomis, jie stovės ir tada, kai niekas neatsimins, kad ten buvo mano tėviškė, ir kad po jais bėgiodavau, kai buvau mažas.**
- **Gerdavai pienuką...**
- **Viskas persimainys, tik ąžuolai liks tie patys.**
- **Ąžuolas atsimins, kad tu jį pasodinai!**
- **Taip, atsimins tik ąžuolas, kad ten buvo mano tėviškė.**

TRUPUTĮ PAGALVOK

Imki skaičių, kuris rimuojasi su pienas,
pridėk kitą, kuris rimuojasi su kartu,
padaugink su tuo kuris rimuojasi su menki,
atimk tą, kuris rimuojasi su kavinė,
padalink iš to, kuris rimuosius su saldu,
ir gausi skaičių, kuris rimuojasi su ryklys.

ILGIAUSIAS TILTAS

Aš, Antanukas, su tėveliu važiavau labai ilgu tiltu. Jis vadinamas Įlankos tiltu (Bay Bridge). Ar kada nors jums teko eiti aštuonias mylias? Pavargote? Kaip ilgai užtruko? Mažiausiai tris valandas. Įsivaizduokite, šiuo tiltu reiktų eiti tris valandas, nes jis yra aštuonių mylių ilgumo. Jis jungia San Francisco miestą su miestais esančiais kitame įlankos krante. Įlankos tiltas susideda iš dviejų dalių. Pirmoji tilto dalis eina iki įlankos vidurio. Ten yra maža salelė. Antroji dalis tęsiasi nuo salelės iki rytinio kranto. Pirmoji tilto dalis laikosi ore ant ištemptų milžiniškų geležinių vielų. Ar matėte cirke vielas, kuriomis vaikščioja akrobatai? Tik šios vielos yra tūkstantį kartų storesnės. Jos pervertos per geležinius stulpus. Tie stulpai yra taip augšti, kaip penkiasdešimties augštų mūrai.

*

LAIKAS PASIJUOKTI

Mandagus

Vyras valgykloje:

Ką ta musė veikia mano sriuboj?

Patarnautojas: Po-
ne, aš manyčiau, kad ji
plaukioja.

Berniukas: Tėtė siun-
tė mane nupirkti virvės.

Pardavėjas: Kiek jis
jos nori?

Berniukas: O... tiek
kad užtektų nuo tvoros
iki ožkos.

Kai pučia stiprus vėjas, tos milžiniškos vielos siūbuoja lyg paprasti šniūrai, ant kurių mama džiausto skalbinius. O kai važiuoji, jauti, kad pats tiltas lėtai svyruoja aukštyn ir žemyn.

Antroji Ilankos tilto dalis pastatyta kaip paprastas geležinkelio tiltas. Visas ilgasis tiltas turi du augštus. Vieni augštu važiuoja tik lengvos mašinos. Kitas augštas skiriamas sunkvežimams ir traukiniams.

Didelis tiltas, ar ne? Bet tėtis sako, kad jis nėra pats ilgiausias. Ilgiausias kabantis tiltas pasaulyje yra Mackinac tiltas. Jį žmonės vadina "Didžiuoju Mack". Jis nutiestas per Mackinac sąsiaurį. Šis sąsiauris randasi tarp Michigan ir Huron ežerų. Didysis Mack yra penkių mylių ilgumo. Jis visas kabo ore ant didžiųjų vielų, kabelių. Jis pritaisytas taip, kaip Ilankos tilto pirmoji dalis. Tik Didysis Mack yra daug ilgesnis. Jame sudėta labai daug storosios vielos, kabelio. Su ta viela būtų galima apvynioti pasaulį per pusiauja du kartus. Pats tiltas sveria vieną milijoną tonų. Jis yra daugiausiai kainavęs tiltas pasaulyje. Vyrai, statytojai, parodė negirdėtos drąsos ir sumanumo. Tėtis sako, kad šio tilto negalėtų sugriauti nei didžiausia audra, nei vėjo sūkurys. (Bus daugiau)

Jonas : Kiek bus 8 pusė?

Jurgis : Kuri pusė, viršutinė ar šoninė?

Jonas : Kaip tai, kuri pusė? Ar ne vistiek?

Jurgis : Aišku kad ne. 8 pusė nuo viršaus bus 0, o nuo šono 3.

Mama : Kelkis! Paukščiai jau seniai nubudo.

Vytukas : Hm... jeigu reiktų miegoti šiaudiniam lizde, ant visokių šakalių ir aš anksti kėlčiaus.

JUOKDARYS

JUOKDARYS KLAUSIA

Ar girdėjai karvę pučiant savo ragą?

Ar matei arklį metant savo pasagas į taikinį?

Ar matei kupranugarį pakuojuant savo kuprą?

Padėkit juokdariusi sugalvoti daugiau klausimų ir atsiųskit "Eglutei".

KIEK DIENŲ?

Sraigė sugalvojo pasiekti dvylikos pėdų stiebo viršūnę. Per dieną ji užšliaužia tris pėdas. Per naktį, užmigusi, dvi pėdas nuslysta atgal. Per kiek dienų ji pasieks stiebo viršūnę?

KAS KĄ DARO?

Visi žinome, kad lietus lyja ir kad saulė šviečia. Žemiau surašyta 10 kitų žodžių. Pieštuku nubrėžkite linijas pažymėdami kas ką daro.

1. Žvaigždės	čiurlena
2. Mėnuo	šnypščia
3. Vėjas	čiulba
4. Paukščiai	pučia
5. Upeliai	skamba
6. Gyvatės	ošia
7. Gėlės	spindi
8. Medžiai	šviečia
9. Varpai	žydi
10. Girios	linguoja

KIEK IŠ VISO?

Viena antis eina prieš dvi, viena užpakalyje dviejų ančių ir viena tarp dviejų.

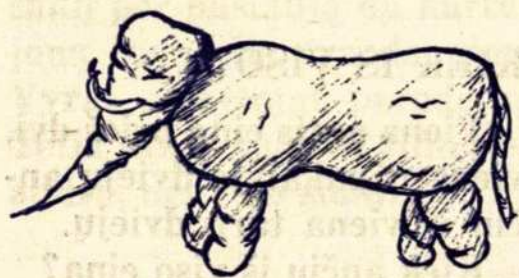
Kiek ančių iš viso eina?

PASIDARYKIME PATYS

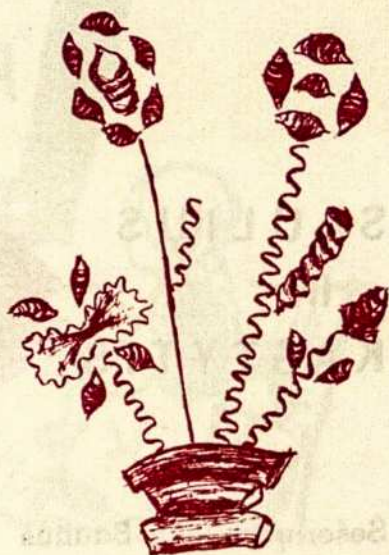
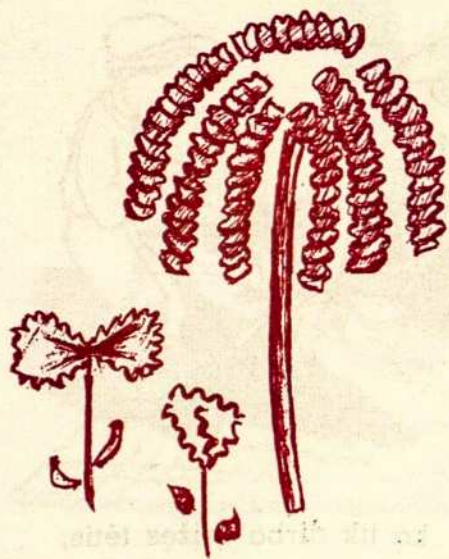
IŠKARPŲ KŪRYBA

Kai sniega ir labai šalta, negalima žaisti lauke. Kad nebūtų nuobodu, pasiimkite senus žurnalus. Iškirpkite iš jų gėles, daržoves ir vaisius. Sugalvokite kaip juos sudėstyti, kad išeitų koks nors žvėris, gyvuliukas ar žmogus.

MAKARONŲ PIEŠINIAI

Paprašykite mamą, kad duotų įvairių makaronų po žiupsnelį. Paimkit gabaliuką kartono ar kieto popieriaus ir ant jo sudėstykite gėles, medžius ir gyvulėlius. Tada priklijuokite ir nudažykite juos teptuku įvairiom ryškiom spalvom. Tokį paveikslą galite padovanoti mamytei ir tėveliui jų šventės proga.

LOPŠELIS LĒLEI

Paimkite tuščiā cigaru dēžē ir nuimkite viršelį. Tada iš dviejų rūbams pakabų ištraukite jų geležinius kablius. Tas pakabas apverskite ir užmaukite and dėžutės galų Dėžutę išmarginkite spalvomis.

GALVOSŪKIS

1. Kada 2 ir 2 nėra 4?
2. Ko negali valgyti pietums?
3. Kas auga ant popieriaus, bet miršta ant vandens?
4. Kas ateina iki namų, bet niekad neina vidun?
5. Kas buvo pats pirmasis švilpautojas?
6. Ne kiaušinis nors turi lukštą, ne riešutas, nes turi kojas, ne vėžys nors gyvena vandeny. Kas jis?

Tomas: Ar žinai kaip padaro sietą?

Julius: Joks galvosūkis. Paima krūvą keturkampių skylių ir jas apipina viela.

SAULIUS IR KASTYTIS

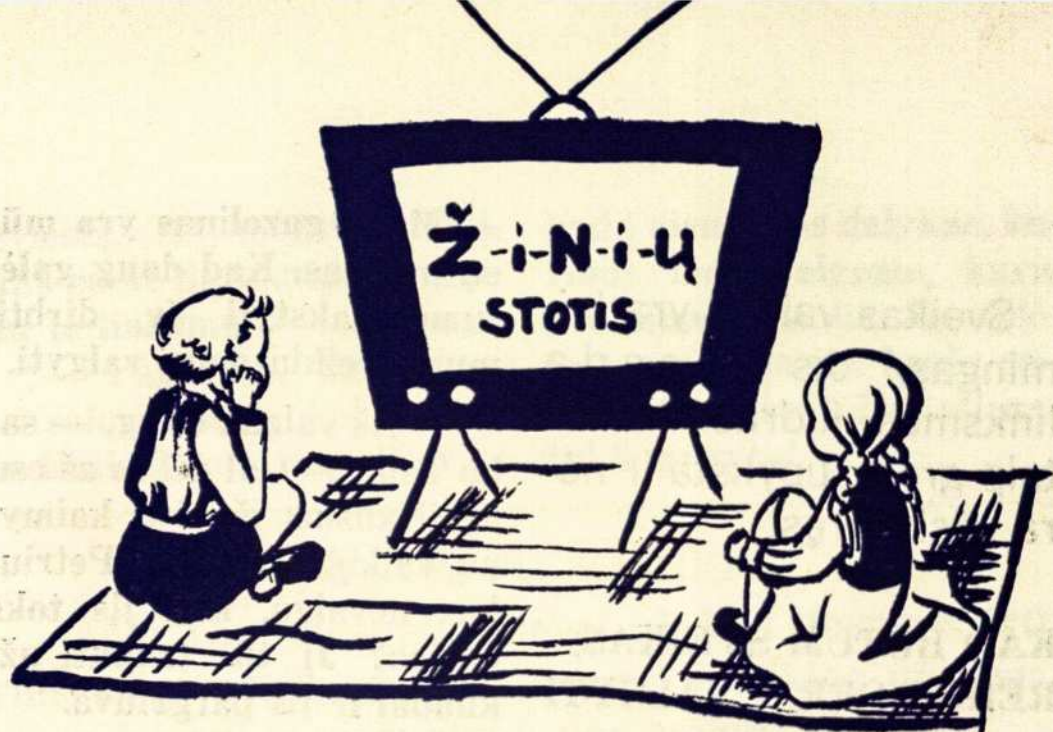

Šešerių metukų Saulius
dar nežinomas pasauliui —
nieks nepaskleidė per paštą
jo didvyriškumo raštą:
kad jis greitas kitus ginti —
prašome susipažinti.
Jis labai vikrus berniukas,
mėlynakis lietuviukas.
Jo didžiausias pamėgimes —
lentoje vinių kalimas.
Turi Saulius mažą brolių,
bet šis "kala" dar tik moli.
Vardas jo — "gudrus" Kastytis,
labai mėgsta jis mokytis —

ką tik nori dirbt Sauliukas,
bando pakartot broliukas,
mamai reik dažnai dairytis,
ką ten knaibioja Kastytis,

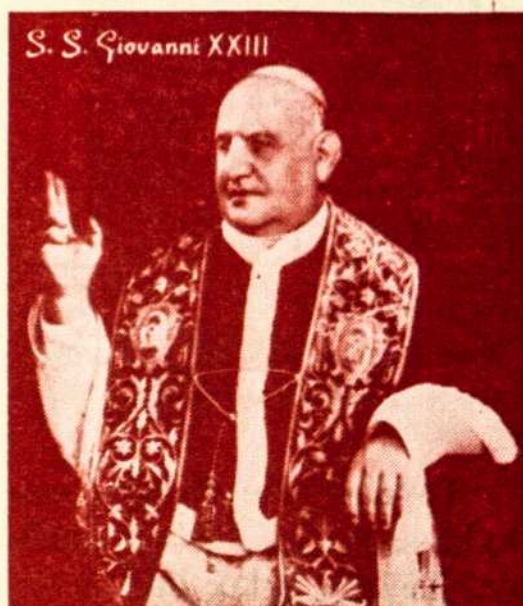
ką tik dirba grįžęs tėtis,
jisai nori prisidėti.
Tas Kastytis, tas mažiuokas,
tartum greitas sviedinukas,
visiems pinasi po kojų
ir nemato sau pavojų.
Tėtis tarė į Sauliuką:
"Saugok mažąjį broliuką,
jei pavojų vengsi, tu,
prisirinksi daug taškų;
už taškus, kuriuos laimėsi
aš tau brangiai užmokėsiu:
kai apsaugosi save,
žymėk vieną lentoje,
o apsaugojęs kitus,
tu jau laimi du taškus.
Vakare namo kai grįšiu,
už taškus atsiskaitysiu.
Sauliui sutartis patiko,
jis tėvelio vietoj liko:
saugot mamą, saugot brolių,
kol tėvelis grįš namolei.
Koks vikrus ir greitas jis,
koks šaunus jis karžygys,
paskaitysite vėliau —
šių eilučių BUS DAUGIAU!

Mes turime Šventąjį Tėvą ir visi esame jo vaikai.

Kristus įsteigė Katalikų Bažnyčią. Jis yra tikroji jos galva ir vadas. Bet Kristus žengdamas į dangų nenorėjo palikti mus be vado. Savo vietoje Jis paskyrė Bažnyčiai savo vietininką — pirmąjį popiežių Simoną. Jis davė jam naują vardą, pavadindamas jį Petru.

Po Šv. Petro buvo 262 popiežiai. Dabartinis popiežius, kardinolas Roncalli, yra 263. Jį išrinko kardinolai 1958 m. spalio 29 dieną. Balsavo tris dienas. Jis pasirinko vardą — Jonas XXIII (dvidešimt trečiasis). Visi popiežiai gauna naujus vardus, kaip ir pirmasis popiežius gavo iš

Kristaus Petro vardą.

Mūsų šventasis Tėvas prašo mus melstis už visus, kurie nepažįsta Katalikų Bažnyčios ir jai nepriklauso. Ir Viešpats Jėzus meldėsi prašydamas, kad būtų "viena avija ir vienas ganytojas".

Sveikas vaikas yra laimingas. Jis visada linksmas, judrus. Jis ne taip greit supyksta ir nėra užsispyręs.

KAD BŪTUM SVEIKAS, REIKIA GERAI VALGYTI

Tėvelis vežė Tada iš mokyklos. Staiga sustojo mašina. Tėvelis sako, kad mašinai pritrūko gazolino. Jie turėjo stumti mašiną iki gazolino stoties. Tadas nuvargo ir sako:

— Tėte, kaip gerai, kad mūsų kojoms nereikia gazolino. Mes einame, einame ir niekad nesustojam.

— Reikia ir mums “gazolino”, Tada, — sako tėte.

— Mūsų gazolinas yra mūsų maistas. Kad daug galėtume lakstyti ir dirbti, mums reikia daug valgyti.

— Aš valgau daug, — sako Tadas.—Gal dėl to aš esu greičiausias iš visų kaimynų vaikų. Tėte, ar Petriukas nevalgo, kad jis toks mažas? Jį tik truputį užkliudai ir jis pargriūva.

— Valgo ir Petriukas. Visi žmonės valgo, — atsako tėte. Tik jis valgo nevienodu laiku. Kartais jis valgo daug, kartais labai mažai. Jis taipgi nemėgsta tų valgių, kurie duoda vaikui daug stiprumo ir padeda jam augti. Jis nemėgsta pieno, nei kiaušinių, nei sūrio. Šie gi dalykai turi daug proteino. Proteinas tai yra medžiaga, kuri duoda karštį ir energiją mūsų kūnui. Jis taipgi stato mūsų kūno ląsteles, duoda augimą ir atstato sužalotas ląsteles. Proteinas yra tartum “plytos” iš kurių statomi mūsų raumenys. Todėl maistą, kuris turi daug proteino, reikia valgyti kasdien.

— Aš mėgstu kiaušinius ir vištieną,— džiaugiasi Tadas. — Aš mėgstu pieną ir

sviestą. Aš mėgstu viską, kas mane daro stipriu, greitai ir linksmu.

— Pagalvok, Taduk, — sako tėtis, — koks geras ir išmintingas yra Dievas,

kad į visus tuos dalykus, kuriuos mes valgome, kurie yra mums skanūs, Jis sudėjo tas medžiagas, kurių reikalinga mūsų kūno stiprybei ir gyvybei.

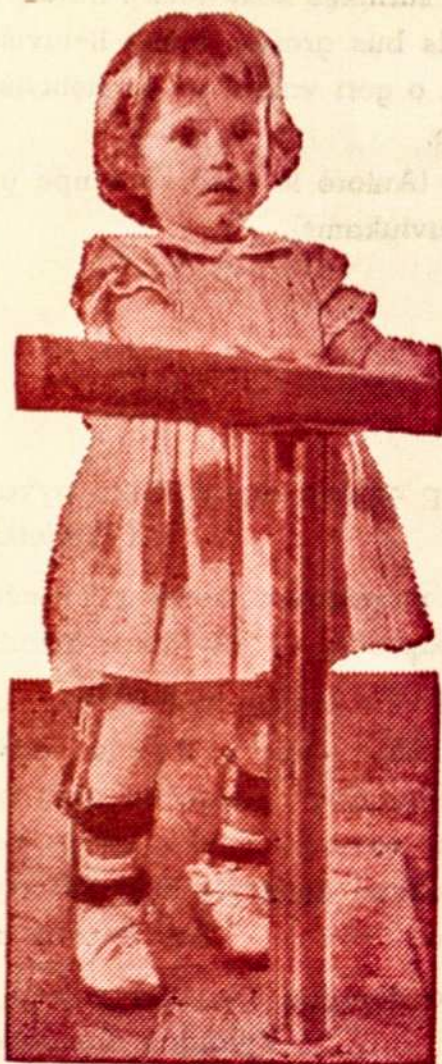
MALDA PO VALGIO

Ačiū Tau, visagalis Dieve, už šias dovanas, kurias valgėme, ir už visas mums suteiktas gėrybes, kuris gyvenimi ir viešpatauji per amžius. Amen.

JOIN THE MARCH OF DIMES

■■■■ TOWARD GREATER VICTORIES ■■■■

Mažoji Linda negali pastovėti nesilaikydama. Jos kojelės netvirtos. Paralyžius ir neišsivystimas vargina vaikučius. Jie yra nelaimingi. Mes sveiki vaikučiai dėkome Dievui, kad galime vaikščioti, žaisti ir dirbti. Gi tiems nelaimingiesiems savo broliukams ir sesutėms padėkime įsijungdami į "Dešimtukų Maršą". (March of Dimes) Pridėkime savo sutaupytą dešimtuką prie visų šio krašto aukų, kad vaikų ligos būtų nugalėtos. Kad mažieji ligoniai vėl taptų sveiki ir linksmi kaip mes.

LAIŠKAI "EGLUTEI"

Gerb. Redakcija,

Seniai negavau "Eglutės" ir laukiau kol atsiųsite lapkričio mėnesį. Kurį laiką nepagavau klaidų, (autorė gaudo broliuko angliškus žodžius, už kuriuos jis turi jai mokėti. R e d.) o dabar iš karto pagau-
nu labai daug. O dabar išsiunčiau keturis dolerius kitiems metams. Ar negalėtumėt siųsti "Eglutę" greičiau? Bet taupomoj dėžutėj liko koks doleris su puse, bet tuojau turėsiu kokius 5 dolerius. Dabar, neseniai atvažiavo mūsų dėdė. Ir iš jo gausiu kokius 30 ar 40 centų. Bet tai dar neviskas, aš turiu kai ką daugiau pasakyti. Aš už angliškus žodžius pasakytus Mindaugo, gausiu 40 arba 50 centų. Aš einu į lietuvišką mokyklą. Mūsų angliškoj klasėj visi moka Lietuvos himną. Mano broliukas yra 5 metų. Jis irgi gaudo klaidas iš manęs, ir jau turi surinkęs kokį dolerį. Kalėdoms mano mamytė ruošia vaidinimėlį, kuris bus gražus. Mūsų lietuviškoj mokykloj daugelis šneka angliškai, o geri vaikai šneka lietuviškai. Mano gimimo diena yra 4 gruodžio.

Jūratė

(Autorė iš savo santaupų užsako "Eglutę" Vokietijoje esantiems lietuviukams).

*

KAS PAGEIDAUJAMA IŠ "EGLUTĖS"...

Kaip galima ilgiau išlikti gyvai!
Iz. Žadeikis

Aš pageidauju lietuvių švenčių
papročių. Vytautas Narutis

Maloniai prašau įdėti kartais ma-
žiems — nuo 4 - 6 metų lengvų
eilėraščių, pasakėlių apie ge-
nį, voverę, šuniuką, katytę, nes
tokiam amžy jie tiek tesupran-
ta. Bal. Brazdžionis

Kuo daugiau Tėviškės vaizdų.
Vytautas Kasniūnas

Tik nepalūškite ir ištesėkite!

Kun. V. Dabušis

Trumpesnių pasakėlių ma-
žiesiems nuo 6 m. amžiaus.

Amelija Banėnienė

Kad būtų pakankamai medžia-
gos patiems mažiesiems.

El. Vaitkūnienė

Kad "Eglutė" nesustotų...

Liūda Senutienė

Mano nuomone "Eglutė" yra la-
bai gražus laikraštėlis, ir aš
labai mėgstu jį skaityti.

Aldona Drazdytė

EGLUTĖ
Leidžia
Lietuvių Kultūros
Institutas

Redaguoja ir
Administruoja
Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata:

Metams: \$4.00, atskiras numeris 40 centų.

Pinigus, užsakymus, adresų pakeitimus, ir raštus prašome siųsti ir visais redakcijos ir administracijos reikalais kreiptis:

EGLUTĖ
Immaculate Conception Convent
R. F. D. 2, Putnam, Connecticut

ŠI NUMERĮ ILIUSTRAVO:

Marija Eidukevičiūtė — pirmąjį puslapį (viršelį) ir “Martinukas” psl. 16 ir 17.

Sesuo Marija Veronika — “Algis ir Alytė” psl. 9, “Antanukas ke-
liauja” psl. 21, “Juokdarys” psl. 23 ir “Žinių stotis” psl. 27.

Dalia Žemaitaitytė — “Mūsų žodynelis” psl. 8, ir “Pasidarykime
patys” psl. 24 ir 25.

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Psl. 4, “Eglutė” linki: LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ.

Psl. 15, “Sniego Senio Galvosūkis”. — *Skersai*: 1. Yra, 2. sniegas, 3. išėmė, 4. ausis, 5. vai! 6. kilpos, 7. Aš, 8. Tu. *Išilgai*: 9. Oras, 10. saulė, 11. ledas, 12. senis, 13. šalta, 14. kiškis, 15. ieško, 16. imti, 17. pelė.

Psl. 19, “Atspėkit kas? 1. Jūra, 2. Kiškis.

Psl. 20, “Truputį pagalvok” — $1+2 \times 5 - 9 + 2 = 3$.

Psl. 23, “Kiek Dienų?” — 12, “Kiek iš viso?” — 3.

Psl. 25, “Galvosūkis” — 1. Kai jie yra 22, 2. nei pusryčių, nei vakarienės, 3. ugnis, 4. šaligatvis, 5. vėjas, 6. vėžlys.

ŠVENTĖS ir VARDINĖS

SAUSIS

1. Ketvirtadienis **NAUJIEJI METAI**, Fulgentas, Konata
2. Penktadienis Švč. Jėzaus vardo šventė, Adalardas, Stefana
3. Šeštadienis Florentas, Genovaitė
4. **SEKMADIENIS** Titas, Oringa
5. Pirmadienis Telesforas, Talida
6. Antradienis **TRYŠ KARALIAI** Melanas, Viltruda, Dimas
7. Trečiadienis Vidukindas (Vidas), Kentigerna (Kenta)
8. Ketvirtadienis ŠVČ. ŠEIMOS ŠVENTĖ, Apolinaras, Gudulė
9. Penktadienis Marcelinas (Linas), Marcionilė, (Nilė)
10. Šeštadienis Agatas, Setrida (Seta arba Rida)
11. **SEKMADIENIS** Palemonas, Ginas, Fidelmija (Fidelė)
12. Pirmadienis Arkadas (Arkas), Cezarija (Ceza)
13. Antradienis Viventas (Ventas), Iveta (Iva)
14. Trečiadienis Hilaras (Laras), Makrina (Makra)
15. Ketvirtadienis Povilas (Paulius), Sekundina (Seka arba Dina)
16. Penktadienis Marcelis (Celis), Priscilė (Cilė)
17. Šeštadienis Antanas, Leonilė (Leonė) Jonilė
18. **SEKMADIENIS** Leobardas, Liberta, Priska
19. Pirmadienis Marijus, Kanutas (Kanis), Pija
20. Antradienis Fabijonas (Fabas), Sebastijonas (Sebas)
21. Trečiadienis Auguras (Augas), Agnietė (Agnė)
22. Ketvirtadienis Vincentas, Blesilė
23. Penktadienis Raimunda, Emerciana (Emera)
24. Šeštadienis Timotiejus (Timas), Bertradas (Bertas)
25. **SEKMADIENIS** Amarinas (Amas), Toerigita (Rigita)
26. Pirmadienis Polikarpas (Polis), Paulė
27. Antradienis Jonas Auksaburnis, Devota (Deva)
28. Trečiadienis Valeras (Valis), Kanera (Nera)
29. Ketvirtadienis Pranciškus Salezietis
30. Penktadienis Adelmas (Elmas), Martina (Tina), Savina (Vina)
31. Šeštadienis Jonas Bosko, Vilgis, Luiza (Iza)

